

2. Про енергозбереження: Закон України від 01.07.1994 р. №74/94-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. – 1994. – №30. – Ст. 283.

3. Про затвердження Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу для суб'єктів господарської діяльності: Постанова Національної комісії регулювання електроенергетики України від 22.01.2009 р. – № 32.

4. Комплекс по переработке биогаза / Карнацевич Л. В., Хажмурадов М. А., Колобродов В. Г. та інші. // Вибрані праці Першої міжнародної конференції «Енергія з біомаси». – Київ, 2002.

5. Національний інститут стратегічних досліджень URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1174>

6. Рейтинг енергоефективності регіонів України. Ukrainian Energy Index - UEI 2012. URL: <http://www.energy-index.com.ua/uk/ratings/2012/regions/luganska/>

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

В. В. ВИШИНСЬКА , студентка 2 курсу

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

В останній час в усьому світі актуальними стають проблеми, пов'язані з використанням енергоресурсів, збільшення цін на енергоресурси при великій частці енергоємних галузей у внутрішньому валовому продукті. Україна не стоїть осторонь цих проблем, і перед нею постає важливе завдання, яке передбачає скорочення споживання енергії шляхом застосування енергозберігаючих технологій та поступовий перехід на використання альтернативних джерел енергії.

Україна на даному етапі розвитку економіки є недостатнім і не відповідає загальноєвропейському рівню. Кроки у законодавчій та нормативно-правовій базі держави зробили поштовх для подальшого розвитку.

Вперше на законодавчому рівні в Україні визначено термін нетрадиційні і поновлювальні джерела енергії Законом України «Про енергозбереження» від 1 липня 1994 року [1]. Закон визначив поняття альтернативної енергії та встановив правове регулювання, яке застосовується до юридичних і фізичних осіб котрі проводять роботу з будівництва і реконструкції об'єктів відновлювальної енергетики .

У 2003 році Верховною Радою України було прийнято Закон «Про альтернативні джерела енергії» [2] , яким визначено правові, економічні, екологічні та організаційні засади використання альтернативних джерел енергії, забезпечено сприяння розширення їх використання у паливноенергетичному комплексі. Даним законом альтернативна енергетика визначається як сфера енергетики, що забезпечує вироблення електричної, теплової та механічної енергії з альтернативних джерел енергії. Закон описує альтернативні джерела енергії як відновлювані джерела, до яких належать енергія сонячна, вітрова, геотермальна, енергія хвиль та припливів, гідроенергія, енергія біомаси, газу з

органічних відходів, газу каналізаційно-очисних станцій, біогазів, та вторинні енергетичні ресурси, до яких належать доменний та коксівний газ, газ метан дегазації вугільних родовищ, перетворення скидного енергопотенціалу технологічних процесів .

Відповідно до «Енергетичної стратегії України зеленого тарифу строк дії якої був до 2035 р. » [3] , передбачав освоєння нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії розглядається як важливий фактор підвищення рівня енергетичної безпеки та зниження антропогенного впливу енергетики на довкілля. Але втратив чинність, постановою НКРЕ (Національної комісії регулювання електроенергетики) від 22.01.2009 № 32 «Про затвердження Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу для суб'єктів господарської діяльності», від 16.07.2009 № 828 «Про затвердження змін до Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу для суб'єктів господарської діяльності» та від 22.09.2011 № 1587 «Про внесення змін до Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу для суб'єктів господарської діяльності». [4]

Україна має ресурси для розвитку відновлюваної енергетики – річки з потужним гідрологічним енергетичним запасом, гори та морські узбережжя для встановлення вітрових агрегатів, сонячний період в році. Все це у поєднанні із сприятливим законодавством та «зеленими» настроями суспільства дасть змогу Україні посісти вагоме місце серед передових країн світу.

Література:

1. Про енергозбереження : Закон України від 01 липня 1994 року №74/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – №30. – Ст.283
2. Про альтернативні джерела енергії : Закон України від 20 лютого 2003 р. № 555IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №24. – Ст.155
3. Про затвердження Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу для суб'єктів господарської діяльності : Постанова Національної комісії регулювання електроенергетики України від 22 січня 2009 р. № 32 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1957-12>

СТИМУЛЮВАННЯ ДО ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ В УКРАЇНИ

Є. О. ДАВИДОВ, студ.

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Україна має багатий природний потенціал і сприятливі умови щодо виготовлення електроенергії, отриманої від альтернативних джерел. В умовах постійних заборгованостей перед Міжнародним Валютним Фондом та загальною несприятливою економічною ситуацією в державі доцільним є знаходження шляхів економії. Також варто зазначити, що враховуючи європейський напрям розвитку країни, стимулювання суб'єктів